

רע"פ 2256/21 - עאדל עיסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2256/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עאדל עיסא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 51023-11-20 שניתן ביום 10.3.2021 על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) מיום 10.3.2021 בעפ"ת 51023-11-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז (כב' סגן הנשיאה א' נוריאלי) בפל"א 2885-03-17.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירת נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); בעבירת מסירת שם כוזב לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה; ובעבירת נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

במסגרת תיק פלילי קודם, הורשע המבקש בעבירת גרימת מוות ברשלנות בזמן שנהג במלגזה. בגין האמור הושתו על המבקש, בין היתר, עונש פסילהמנהיגה במלגזהלמשך 7 שנים וכן עונש פסילה מנהיגה ברכב פרטי למשך 30 חודשים. על פי עובדות כתב האישום בהליך הנוכחי, במהלך תקופת הפסילה, נתפס המבקש נוהג ברכב פרטי, ללא פוליסת ביטוח תקפה. הוא הזדהה בפני השוטר בשם כוזב ואף מסר מספר תעודת זהות שאיננה שלו.

2. תחילה, כפר המבקש בעובדות כתב האישום. ואולם, ביום 26.9.2017, חזר בו מכפירתו והודה. בהמשך, ביקש לחזור מהודייתו, אך בקשתו נדחתה, הוא הורשע ונגזר דינו. בעקבות זאת, ערער המבקש לבית המשפט המחוזי. בית המשפט שלערעור נענה לערעור, והורה להשיב את התיק לדיון בפני הערכאה הדיונית.

לבסוף, ביום 11.3.2020, הודה המבקש בעובדות כתב האישום והורשע. ביום 3.11.2020, נגזר דינו בשנית לארבעה חודשי עבודות שירות; פסילה ל-24 חודשים; קנס בסך 3,000 ש"ח; וכן מאסר ופסילה מותנים. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור ביום 10.3.2021 (בכפוף להבהרה בדבר תקופת הפסילה המותנית) והורה למבקש להתייצב לריצוי עונש עבודות השירות שהוטל עליו ביום 4.4.2021.

3. המבקש לא השלים עם פסק הדין של בית המשפט המחוזי והגיש ביום 4.4.2021 בקשת רשות ערעור, היא הבקשה שלפניי. בד בבד, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש עבודות השירות שנקבע כאמור לתחילת ריצוי לאותו היום.

נימוקי הבקשה

4. בבקשה, טוען המבקש כי עניינו מצדיק מתן רשות הערעור משני טעמים. ראשית, נטען כי התיק מעורר שאלה משפטיות "הנוגעת למדיניות הענישה בעבירות נהיגה בזמן פסילה, כאשר מדובר במעידה ראשונה של הנאשם". שנית, נטען כי המקרה מצדיק ליתן רשות ערעור אף משיקולי צדק.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

6. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 756/21 מסארוה נ' מדינת ישראל(4.2.2021)). כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (רע"פ 1857/21 עיד נ' מדינת ישראל(17.3.2021)).

7. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה אצטלה עקרונית, הרי שהיא ממוקדת בעניינו הפרטני ואינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית.

זאת ועוד, לא מצאתי כי המקרה מצדיק מתן רשות ערעור אף ביחס לחומרת העונש, שאינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת והראויה כלל ועיקר (ראו והשוו, למשל: רע"פ 7654/18 עאסלה נ' מדינת ישראל(29.10.2018)).

8. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע - להידחות.

ניתנה היום, כ"בבניסןהתשפ"א (4.4.2021).

שׁוֹפֵט
